

"Quê hương là chùm khế ngọt / Cho con trèo hái mỗi ngày / Quê hương là cây tre nhô / Con vờn p b m vàng bay". Có thể bạn sẽ nghĩ rằng quê hương tôi là một thành phố nào đó, nơi mà tôi sinh ra và lớn lên. Nhưng không phải như bạn nghĩ đâu, quê hương của tôi là mẹ. Trái tim và tâm hồn của mẹ chính là quê hương tôi. Nơi đó, tôi đã lớn lên trong tình yêu thương của mẹ.

Tuổi 60 đã chạm lên mái tóc của mẹ. Có thể bạn thấy mẹ tôi không đẹp, nhưng với tôi mẹ là người đẹp nhất trên đời. Mẹ là người dạy dỗ tôi từ khi còn nhỏ đến bây giờ. Mẹ là người cho tôi biết thế nào là công việc, mẹ đi làm từ 6 giờ sáng cho đến 7 giờ tối mỗi ngày. Lúc nào trông mẹ cũng tươi cười. Nhưng bên trong sự vui tươi đó là bao nỗi vất vả, mẹ làm công việc và gia đình đè nặng lên đôi vai của mẹ.

Ảnh minh họa: nguồn Internet.

Đôi lúc mẹ có than thở và mẹ nói với tôi, nhưng tôi biết không phải vì mẹ ghét tôi mà vì mẹ đã quá vất vả. Có lúc tôi giận mẹ và nói những lời trong miệng rằng: "Con ghét mẹ, mẹ thật... ác, mẹ chẳng hiểu con gì cả...". Tôi chỉ nói vì mẹ vất vả mà nhưng suy nghĩ đó xuất hiện trong đầu tôi lúc đó. Bây giờ nghĩ lại sao thấy mình thật vô tâm. Tôi tự hỏi mình: "Sao mình có thể nghĩ vậy".

Mẹ nhớ th, ? Mình là đứa con bít hi u". Nhớ ng câu h i đó đã d n v t tôi su t m t th i gian dài. Nhìn m lúc nào cũng t t b t gi a gia đình và công vi c, sao mà th th ng m th !.

Nh nh ng ngày s ng v i Sài Gòn, nhìn căn nhà m i th y l nh l o bi t bao. M t hôm m g i cho tôi m nói: "Chi u nay m đi trên đ ng, m th y m y đ a nh đ p xe đ p mà m nh con quá, Ch con không nh m sao?...". Tôi b t ng tr c câu h i c a m . Tôi đ ng nh đã c m nh n đ c nh ng gi t n c m t đang lăn dài trên má m . Tôi v i ng t má y. Nhớ ng gi t n c m t không bi t t bao gi đã xu t hi n trên khóe m t tôi lúc này.

Nh ng gi t n c m t nóng hôi h i, có v m n mà ch a bao s yêu th ng c a m dành cho tôi. Tôi th ng m quá. Tôi ch a bao gi dám nói v i m m t l i xin l i. Dù ch là b n t "Con-xin-l i-m " mà sao th t khó. Sao b n t đó nghĩ r ng có th nói ra r t đ , nh ng ch d chút nào. Đ i v i tôi nó th t khó khăn. Dù tôi có đ can đ m và lòng quy t tâm đi ch ng n a thì đ n lúc nói cũng b ch n c h ng. Th t khó.

Nh ng lúc m khóc nhìn m th t y u đ u i. Ng i nghe m k chuy n ngày x a nuôi tôi c c kh th nào, có nhi u ng i c i và tôi cũng th . Nh ng trong đ u tôi l i nghĩ khác. Nghĩ vì sao lúc bé mình h v y, gi c ng c a m đã b mình làm th c gi c. Đêm đêm, m c t l i ru ng t ngào đ a tôi vào gi c ng yên bình. Cái gi ng nói đ m ch t c a ng i dân B c b đã theo tôi t t m bé t i khi là m t đ a sinh viên nh bây gi .

Ngày nào đi h c v cũng đ c nghe cái gi ng nói quen thu c. V ng m , ngôi nhà tr nên l nh l o và cô đ n t t cùng. Dù không ph i nghe nh ng câu than th , nh ng câu m ng c a m tôi nghĩ ch c tho i mái l m. Nh ng tôi đã sai, thi u nh ng câu than th , nh ng l n m m ng tôi th y th t bu n.

M t hôm đi trên đ ng, m h i: "Có bao gi con nghĩ t i sao nhà mình l i khó khăn h n nhà ng i khác không?". Dù tôi nghĩ trong đ u r ng: "Nhà mình không khó khăn h n nhà ng i khác đâu m à, nhà mình giàu l m, giàu l m tình yêu th ng, giàu l m ng n l a m áp gia đình". Nh ng th t l tôi ch th t lên m t t "không" m t cách vô nghĩa.

Th i gian trôi qua, bao n i nh c nh n đã hóa thành n p nh n lên đôi m t c a m . Đôi lúc đôi m t y cũng ng n l bu n. Đôi m t y ch a chan bao n i c c nh c, khó khăn trong cu c s ng. Đôi bàn tay m bây gi đã có nhi u v t chai s n và nh ng v t đ t trong khi làm b p.

Bàn tay mẹ thật khéo léo. Chính bàn tay mẹ đã bao bọc và bảo vệ con trước những cái xấu của xã hội. Con sinh ra như chú chim non. Chú chim mẹ bây giờ bắt đầu tập bay. Ban đầu con có vẻ ngập ngừng mẹ đã đỡ con rơi, rồi khi bắt đầu mẹ đỡ con sau vẻ ngập ngừng. Mẹ đã dẫn dắt con đi trên con đường đầy chông gai này. Mẹ đã hy sinh tất cả vì con.

Mẹ yêu, có lẽ con chưa thể can đảm để nói với mẹ rằng: "Con yêu mẹ, con xin lỗi mẹ vì đã có lỗi với mẹ quá nhiều". Con cảm ơn mẹ vì đã sinh con ra trên đời này. Cảm ơn mẹ đã nuôi nấng con nên người. Cảm ơn mẹ đã hy sinh tất cả vì con. Có thể sau này con sẽ tự bay bằng chính đôi cánh của mình. Có thể sau này con sẽ không sống với mẹ và sẽ không còn trong vòng tay của mẹ nữa. Nhưng con mãi là con mẹ. Con yêu mẹ, mẹ yêu con của con".

Chúc mừng sinh nhật mẹ, mẹ hãy sống thật vui vẻ mẹ nhé.

Con trai của mẹ.

Nguyễn Văn Vĩnh